

Kraméryusowy Čís. f. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1789.

Čís. 24.

W Sobotu dne 12 Prašynce.

Bálecny Příběhové. Dvorská Zpráva, List padesátý.

Čas se zpráva dáwa z Buz
farestu na den 15ho lis
stopadu, polnj Maršalek
Prync Boburf Obrstowi
od Lewenerstých Baronowi Rynmayero-
wi dal poručení, by od Baleğuren, kdež
položen byl, s třemi sty husarů, s třemi
sty cysářských a s dvěma sty wenkow-
ských arnautů, též s dvěma kusy wyz-
táhl, a poohlídnul se w těch místech, kdež
by násse přednj stráže položeny býti
mohly. Na cestě od zagatých sedláků
wyzwědel, že se Đurdčowský Wýwoda,
Jusuf Bassa, we wsy Gynaku s několika
znamenitěgssimi Turky nalézá, a owce

sháněti, též ginau potravu pro pewnost
Đurdčow zbíratí dáwa.

Pan Obrst w tu chvíli wzal před
sebe, že se pokusí na Wýwodu, též na
ostatnj Turky wypadnauti, a ge wsecky
zagnauti. S té příčiny neyprwé wyz-
ptal se na wsecky cesty, a pak se wydal
s třz oklisy k pewnosti Đurdčowu, mage
při sobě Wúdce wenkowstých arnautů
Maurodjina. Za dewět hodin dorazyl
sewssim lidem až na půl 2hé hodiny ce-
sty před pewností.

Odtud šel pěšky Pan Obrst s třz
samé křowj as na půl hodiny cesty blíž
k pewnosti, a wzal sebau Majora ar-
nautů

nautů Lewačice, a Rytmistra Lowasse od Bartowských husarů. Když dobře wesnicky Dynak y celau okolnj stranu prohlídl, a podle téhož plán k swému předsewzetj učinil, přissel nazpátek k swému woysku. Při samraku wyslal Rytmistr Lowasse s 50ti husary, a arnautů Wüdce s 30ti arnauty do vsy Dynaku, aby tam stawenj, w kterémž se zdržuge Jusuf Bassa, obstaupili, a geg zagali. Týmž časem poručil také Majorowi Deli Bassowi, kterémuž dal 300 cýsarstých arnautů a 30 husarů, w lewo geti, a dobytek, gegž Jusuf Bassa pro pewnost pohromadě měl, odehnati; sám pak s ostatkem swého lidu a se dvěma kusy postavil se w pravo na sylnicy k Durdčowu, tak aby Turkům, pokudby z pewnosti wyrazili, na odpor státi mohl.

Toto předsewzetj zdařilo se tak dobře, že Jusuf Bassa, geho Sekretář, Derwis neb Turecký mnich, a ginj gestě mnozí Turcy do zagetj přissli, a tři byli rozsekáni; spolu také dostali nássi za kořist mnoho howězyho dobytká, konj, a geden tisíc sedm set owců.

Turcy w Dynaku mimo nadánj a s takowau zmužilostí nasseho lidu byli přepadnutí, že toliko čtyry rány wystřelili, a wíce gim čas nepostačowal; nebo gať mile Rytmistr Lowas widěl, že některj Turcy nassim na odpor stogj, a z oken střilegj, skočil s koně s několika husary, wypáčil na ně dvěře, a wšecky zagal.

Pan Obrst zagatě Turky, gaťož y nabranau kořist poslal napřed, a když celau stranu, gaťž mu od zpráwu wedaucyho Pana Generála poručeno, prohlídl, a nikde žádného wje nepřitele

nespatřil, wrátil se nazpátek bez té nemessj ztráty do Kaleğuren.

Pan Obrst obzwlástině schwaluge Rytmistra Lowasse, an w mnohých giž připadnostech statečnau mysl na sobě ořádal, a Wüdce arnautů Maurodjina, který při tom přiběhu k mnohemu doobrému postaužil.

Gať dále gestě zpráwu dáwa polnj Maršalek Prync Koburk, giná patrola Obrsta Rymmayera na břehu Duznage, kudy gde sylnice do Sylistrja, připadla na nepřátelstau patrolu, a do cela gi potřela. Pan Generál nad tym to skutkem Obrsta Rymmayera, gaťož y co on prwe s statečnau myslj dokázal, swau obzwlástinj spokojenost na sobě znáti dáwa.

Dworstá Zpráwa, List 511j.

Podle zpráwy polnjho Maršalka Laynanta Barona Walisse, kterau Generálmajor Jelachyč zaslal, dne 27 listopadu 500 gyzdných Turků pod zpráwu Predorstého Kapitána s hlucnau hudsonu táhlo přes Kozaracký wrch k nassim hranicem. Gať mile o tom zwěděl prwnj Zástupník Borojewič, který s dvěma Oficiry a s 150ti muži w Bnecu a w Begowu Poli patrolau stál, postavil se do zálohy, a několik gen mužů poslal napřed, kterjby y sylu y vmysl nepřatel wyšetřili. Těto malé částce lidu dal poručenj, pokudby se nepřátelé s náramnau sylau na ně tlačili, by gim ustaupili, a přjmo k záloze caufali.

Když Turcy tento přednj lid spatřili, pustili se po něm, a hnali se až k záloze, z kteréž w to okamženj nasse ostatnj woysko se wyřítilo. Obě strany do-
ráz

rážely na se welni zmužile; ale náši ač proti nim w dosti skorném počtu byli, posléz přece ge přemohli, a Turcy nezchawše na bogistti 14 zabitych, s mnoha poraněnými na autě se dáti přinuceni byli.

Po malé chvíli Turcy opět w jeden zástup se shromáždili, a počali nanow na náš lid dorážeti; Zástupník Borojewič stál gim na odpor, a bránil se gim tak zmužile, že oni causati, pak y rozptěcy se musyli.

Alle Predoršský Kapitán nechtěl od svého předsewzeti pustiti, a nemyslił giž náč, než že malý počet nasseho lidu přemocy, a geg sobě podmaniti musy. Shromáždil swůg lid poznovu, a potřetí hnál se proti nassemu haufecku, y wolal těmi slowy, aby se gen vzdal bez mnohého krwe proliti, že hotow gest hned wsecken lid za zagaté Turky wyměniti, a nadto za gednoho Turka 5 nassich mužů propustiti. Alle náši nie nedbawše na ta slowa, nevstále střileli, a potirali Turky takowým násylim, že oni konečně od autoku pustili, a wssickni nazpátek do Bredy odtáhli.

Při tom přiběhu my sme ztratili 2 Seressany, kteří na místě umřeli. Poraněno gest 6 Seressanů, též první Zástupník Borojewič a Praporečník Nosynič. Náš lid za korist dostal mnoho swawli, Turckých noží, gimž iřkagi handar, kopj, rozličného statstwa, ručnic a giných věcy, z čehož znáti, že na Turcké straně mnoho zbitých a poraněných býti musylo, keréž wssak oni sebau odvolikli, a protož gistý počet vrćiti se nemůž.

Zástupník Borojewič schwaluge dobře zachowánj Praporečníka Nosyniče a Jurysice, též wesskerého lidu, zwláště ale dáwa chwálu Seressanowi Dumitarowi Budcowačowi, kterýž kdýž mu zbraň selhala, Turka, an se k němu wprkem hnál, hlavni do smrti zabil.

Gednomu Kaprálowi od prvního Banálního pěšího regimentu, který při přiběhu na den 3 října w Jezersky w potýkání pro swau znamenitau srđnarość sobě zásluhy dobyl, byl darowan zlatý pamětnj peniz.

Saukrumné wogenšské Zpráwy.

My sme giž w nasseu předesslém listu Panum Čtenářum w známost wwedli, že náši stateční Bratři, slawnj Rusowé, perwnost Bendr w Bezarabii sobě podmanili. Předesslá zpráwa byla gen powrchnj, a právě tak čerstwé na papir sepsána, aby gen náši Páni Čtenáři přeswědčení byli, že gim w nassich nowinách wsecky přiběhy co neyrychleji a neyprwé w známost wvádíme.

W těchto dnech tedy obdrželi sme obširněgšj zpráwu z Wjdně, která obsažena gest w následugjých slowich: Cysářský Ruský Pan Posel při zdejšm cysářském dwore na den 29 listopadu po Ruském Majorowi, gménem Enzkatu, dostal zpráwu od Ruského Pana polního Marssalka Knížete Potemkyna Taurycčského, že perwnost Bendr na den 15ho listopadu dobrowolně se vzdal. Kdýž Pan polnj Marssalek Kníže Potemkyn k řečené perwnosti Bendru s celau swau armáduu přitáhl, dal wzkázati Řiditeli též perwnosti Serastyerowu,

počud dobrowolně perwnost wzda, že wsecko milost k očekávání má, a pakli toho učiniti nechce, že se s Benderskými co neyprjísneji nakládati bude. Břom řečeného Serasskyera Řiditele byli gessťe dwa Bassowé s dvěma praporcy w perwnosti, kterj když hlasy swého lidu sebrali, vyslali posly k Panu polnímu Marssalkowi, a po nich genu wzkázali, že se wzdati chtějí, počud jim swobodně a bez vblíženj odegiti powoleno bude. Podle této giž žádosti wsecko woysto, w počtu 18 tisíc, swobodně přes Dunay, kamž jim od Pana polního Marssalka wykázáno, y s zbranj bylo propustěno. Co ostatně w Bendru obywatelů pozůstává, počítá se přes 20 tisíc dussj. Rusowé při odváděnj perwnosti našli tam přes 300 kusů a moždjřů, též welikau zásobu prachu, giných wálečných nástrojů a potravj, z které Benderskj gessťe přes celau zymu trážit mohli. Pan polnj Marssalek nato swé malé loďstwo postawil nedaleko Bendru, tak aby ta wybogowaná perwnost před nepřátely tjm bezpečnějšj byla.

O této perwnosti Panům Čtenářům tuto zběžnau zpráwu dátí můžeme: Ona leží na prawém břehu řeky Dněstru w Besarabii, a má welmi sylný cztatel neb hrad, y gináť welmi dobře wperwněná gest. Pro wedenj obchodu gest welmi pohodlné, a prostranné mjesto, tak že činj neyhlawnějšj město w celé té fragině. Roku 1592 Turcy tu perwnost střz zradu brannau rukau wzali. Ssweydskj Král Karel XII. po neshťastné porážce w Pultawj vtekl do nj roku 1709, a zůstal tam až do 1713. Rusowé šturmem wybogowali Bendr

roku 1771 pod zpráwu Generála Grabeře Panina, při kterémž z obau stran mnoho krwe prolito bylo. Po krátkém wssak času Rusowé ho opět Turkům pozstaupili, a zůstal w Turecké moci až do dne 15 listopadu běžjcyho 1789 roku.

Co Turky pohnulo, že oni tak spěšně a po předcházejicjím dobývánj toliko za dwa dni tuto perwnost Rusům pozstaupili, nebyl než hrozny strach a bázeň, kterauž wssudy naplněni gsau; než bo oni sami prawj, že letosnjho roku ten osud jim vložen gest, aby wssudy a na wssch stranách neshťastnj byli; než ale těšj se y tjm, cožkoli jim střz vloženj osud letosnjho roku odgato, to že oni přjštjho roku, když jim štěstj přjzniwějšj bude, wsecko opět sobě dwogz násobně wynahradj. — Marnj Turků troštwé! a my snad směle řjcy můžeme, že se oni přjštjho roku s Konstantynopolj smutně laučiti budau.

Z Walach obdrželi sme následujicj list psaný na den 18 listopadu. Wěc podíwňá, že se w něm gessťe zmjňka čijnj s neywyššim Wezýrowi, o kterémž sme myslili, že se wjc na nohy, po tak náramně porážce, postawiti moci nebude. Ale připomenutý list dáwá zpráwu tomu naopak, nebo tak se prawj: Neywyššj Wezýr, který snad swé ztráty w Martinešťe gíž drobet oželel, na nowo shledává lid, a nenj giného w myslu, než gessťe gednau swého štěstj při Koburské armádě zakusiti, a snad, zdatjšj se genu, celau gi poržiti a zabubiti. Gať doslycháme, takě se k němu někdejšj Walasťké Bnjze Nawrošeny w Ruscku, kdež Wezýr stogj, přirazyl. Klasse wessťeré woysto čeká s vdatnau myslj